

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postatalványnyal eszközölhetők.

Sárosmegye törvényhatóságának márc. 12-én tartott közgyűlése.

A folyó hó 12-én és folytatólag tartott megyei közgyűlés, melynek gazdag és terjedelmes tárgysorozatát a múlt számban közöltük, igen élénk volt.

Határoztak a bekebelezett városok költségeloirányzatai felett, tartottak szépen átgondolt szónoklatot a szolgabírói intézmény fény- és még inkább árnyoldalairól, mely szónoklatnak azon, a főispánhoz intézett interpellatio volt a vége, vajjon a törvény megengedi-e, hogy a főispán valamely járás szolgabíróját más járásba áttehesse, ha az utóbbiban a hivatal megürülése következtében helyettesítés szüksége áll elő.

Ez interpellatióra a raszlaviczi járás szolgabírójának az üresedése jött hanusfalvi szolgabírói állomásra való áthelyeztetésére vonatkozó intézkedésre szolgáltatott alkalmat.

A főispán ezen interpellatióra nyugodtan és határozottan felelt. A törvényhatósági közgyűlés pedig a maga részéről is hozzájárulván ezen intézkedéshez, csak kétségen kívül álló jogát gyakorolta, midőn az egyik járásbeli állomásra választott tisztviselőjét a a beállt szükség folytán más járásba helyezte át.

A Bánó Miklós elhalálása következtében megürült közigazgatási bizottsági tagságra nagy szótöbbséggel Szabó Ede választatott meg.

Felolvastattott az alispán kimerítő s a megyei közigazgatás összes ágait felölelő évi jelentése, mely tudomásul vétetvén ki fog nyomtatni s a bizottsági tagok között kiosztatni.

A soóvári vízi-gát, mely a víz szabad folyását megakadályozván a Szekcsőnek gyakori kiáradását nagyban elősegíti, az e célra kiküldött szakértők véleménye alapján megszüntetendőnek mondatik ki.

Eperjes szab. kir. város 1877-re szóló költségeloirányzatát nem fogadta el a bizottság. Az elnemfogadás főokai: hogy a betegápolási költség fel nem vétetett s a fedezetéről kellőleg gondoskodva nincs s örömmel szolgál ide igtathatni, hogy a közgyűlés végül ajánlja a városnak, hogy a szervezkedő tüzoltó-egyesületre lehetőleg nagy gondot fordítson.

Felolvastattott és tudomásul vétetett a belügyministeriumnak azon rendelete, melylyel a múlt évi decemberhó 11-én tartott közgyűlés azon határozatát, melyszerint a megyei

állandó választmány tagjainak száma húszról huszonnégyre szaporított, jóváhagyja.

Olvastattott a megyei házi pénztárban az állandó választmányból kiküldött vizsgálati bizottság által felvett jegyzőkönyv, mely szerint az összes 1876-évi bevétel tett: 73069 frt. 66¹¹²/₁₀₀ krt., az összes 1876-évi pénztári kiadások pedig 70857 frt. 89⁴⁶/₁₀₀ krt.

E számközből kitűnik, hogy az 1876-évi pénztári maradvány összege: 2211 frt. 76⁹⁶/₁₀₀ krt.

A számadás a kiküldött bizottság által helyesen vezetettnek találtatván a megfelelő okmányokkal felszerelve, a belügyministeriumhoz fog felterjesztetni.

Olvastattott a megyei számvevőnek a szabad k. Kis-Szeben városi 1877. évre szóló előirányzat iránti véleményes jelentése, mely szerint az előirányzott bevétel tesz

	25220 frt 31 krt
az előirányzott kiadás	25207 „ 47 „
marad felesleg	12 frt 84 kr.

S miután e város szükségleteit nem csak minden pótlék kivételével fedezheti, de még felesleg is mutatkozik, és a bemutatott előirányzat ellen az 1871. évi XVIII. t. c. 116. §-a értelmében, a törvény szabta időn belől fellebbezés be nem adatott, azt elfogadandónak véleményezi.

A közgyűlés meggyőződést szerezvén felolvasott számvevői véleményes jelentésből, mikép sz. k. Kis-Szeben városa az 1877. évre szóló költségeloirányzata két tétel kivételével t. i. a rendes kiadások 2. sorsz. alatti tételre nézve, a menyiben a kéményseprő bére 20 frtal megjavíttatni szándékolatott, és a kiadások 39. sorszám c) betű alatti nézve, mely alatt a betegápolási alap javára 127 frt 16 kr. helyett csak 120 frt előirányoztatott az elébb említett tételnek 20 frtal való leszállítása az utóbbinak 7 frt 16 kr. összeggel lett felemelése mellett, az előirányzatnak összes tételei jóváhagyatás s az 1871. évi XVIII. t. c. értelmében fogantatás végett sz. k. Kis-Szeben városa tanácsához áttétetni határozza.

Tárgyaltattott továbbá a megyei számvevőnek sz. k. Bártfa városa 1877. évi költség eloirányzatáról benyújtott véleményes jelentése, melynélfogva a bevétel teszen

	49827 frt 97 kr.
a kiadás	49827 „ 97 „
maradt felesleg semmi.	

Miből kitűnik, hogy sz. k. Bártfa városa kiadásait, minden pótlék kivételével tisztán jövedelméből fedezheti, és miután az előirányzat ellen az 1871. XVIII. t. c. 116. §. értelmében 15 nap alatt felebbezés be nem adatott, azt megállapítván elfogadandónak véli.

Ezen számvevői jelentésből kitűnően az, hogy sz. k. Bártfa városa 1877. évre szóló költségvetését jóvedelméhez mévtén előirányzá a nélkül, hogy a kiadások fedezésére pótdátot kivétne kellett, az előirányzat a kiadások 123. sorszámú tételének, t. i. a betegápolási alap javára fizetendő 1 száztóli vagyis a 200 frtnyi összegnek 207 frt 56 krjával való felemelése mellett, összes tételeiben anyival inkább jóváhagyatni határoztatik, minthogy ellene a törvény 15 nap alatt fel-

lebbezés be nem adatott. Mindezeknél fogva az összes iratok sz. k. Bártfa városa tanácsához fogantatás végett áttétetni határoztatik.

Róvjuk le a kegyelet adóját!

Tekintetes szerkesztő úr! Kötelességet vélek teljesíteni akkor, midőn egy kegyeletes dolog érdekében való szerény felszólalásomra becses lapjában egy kis tért kérni bátorkodom.

Van Eperjes városához közel a Vileczhegy oldalán — egy kis szalmás viskó.

Ezen kis viskó az, mely egykoron a tiszta hazaszeretet szent érzetében áradozott három nagy lelket zárta szűk falai közé.

Ezen kis viskó volt az élet zaja ellen buvó helye édes hazánk azon három csillagának, kiknek szellem-fénye a legkésőbb századokba befog sugározni, s míg a földön magyar él, e nagy szellemnek szikráitól lelkesülni fog, lelkesülni kényszerül.

E három nagy lélek, e három fényes csillag, kik boldogságukat egy kis szalma fedél alatt is fellelték, Kerényi Frigyes, Petőfi Sándor és Tompa Mihály koszorus költőink valának.

Ebben a kis viskóban írták ők meg ama örök becsü verseny költeményeiket Eperjes városáról, melyek magukban is elégségesek arra, hogy Sárosmegye s Eperjes város tisztelt közönsége a kegyelet adóját meghozza e három nagy szellemnek — egy felállítandó emlék képében.

Ugy értesültem hogy ezen házikó — melyet az idő romboló keze is kímélni látszott mint egy intőjelül, hogy annak nem szabad elpusztulni nyomtalan, hogy azt a hazafiai kegyeletnek fel kell egyszer karolnia, mint a nemzet apostolainak egykori azon tanyáját, honnan a forró hazaszeretet szent igéje hirdettetett — most eladóvá van téve.

Milyen tiszteletre méltó tette volna az a megyei tisztelt közönségnek, ha ezt a kis viskót, a fénylő hazaszeretet sugárzásának eme élő tanuját, ezt a kis szent kápolnát megszerezné, s oda egy kis emléket állítana, és milyen lélekemelő látvány lenne az, mikor a felállított emlék, a megye mélyen tisztelt hölgy közönsége gyöngéd kezei által megkoszoruztatnék!

Teljes reményében annak, hogy szerény felszólalásom nem fog a pusztában elhangzani, ajánlom az ügy további fejlesztését a tekintetes szerkesztő úr figyelmébe.

Ki egyébiránt kiváló tiszteletem kijelentése mellett maradtam.

Soóvárt 1877. mártius 9-én.

alázatos szolgálója

Ráthonyi Balázs.

A fennebbi sorokban megpendített eszmét s általán az azokban mondottakat egész terjedelmükben magunkévá teszszük.

A kivitel szempontjából pedig legcélszerűbbnek tartanók, ha az ügyet egy bizottság venné kezébe, mely e célra alakulna. A szerk.

Szolgabírói segédek.

A közigazgatási teendők az utolsó években annyira felszaporodtak, hogy az egyes szolgabíráktól alig lehet azok gyors és pontos ellátását követelni.

A mellett az igények minduntalan fokozódnak. A belügyminister ennél fogva ezen bajon segítendő, több törvényhatósághoz s nevezetesen Sárosmegyéhez is a következő rendeletet intézte, melyre t. olvasónk figyelmét felhívjuk.

„Az újabb törvényhozási intézkedések következtében a szolgabírákra háruló teendők sokoldalúsága előtérbe állítja annak szükségét, hogy a figyelem a szolgabírói hivatalok jelenlegi szervezetére irányoztassék.

A szolgabíró ugyanis a közigazgatás jelen fejlettebb állapotában állandó és rendszeres hivatali működésre van utalva és ezen felül a reá ruházott sokoldalú fontos teendőknek minden irányban való célszerű teljesíthetése járásának gyakoribb beutazását is kötelességévé teszi; — de minthogy az 1870. évi XLII. t. c. 61. §-ának szem előtt tartásával szervezett ezen megyében a szolgabíró csak egy irnokkal van ellátva, ezen

csékly munkáerővel azon igényeknek, melyek a viszonyok folytonos fejlődése folytán irányában mindegyre fokozottabb mérvben támaszthatnak, ma már nem felelhet meg.

A jó és gyors közigazgatás érdekében mellőzhetetlennek mutatkozik tehát, úgy a mint már több törvényhatóságnál tényleg életbe léptetve is van, a szolgabírók mellé szolgabírói segédi címmel oly közvegek alkalmazásáról gondoskodni, a kik a szolgabírók távollété, vagy akadályoztatása esetében helyettesíthessék, a szükséghez képest kiküldetéseikben eljárassanak a szolgabíróknak mint hivatali főnökeknek hivatali teendői ellátásában egyébként is állandólag rendelkezésére álljanak.

Az állam kedvezőtlen pénzügyi helyzete a kiadásoknak e célból leendő szaporítását nem engedi ugyan meg, azonban nézetem szerint a szolgabírói segédek szervezésénél járó több kiadás a folyó évre megállapított költségvetés keretén belül is fedezhető lesz, részint az által, ha a szolgabírói jársók jelenlegi száma azok célszerűbb beosztásával apasztatik, részint pedig ha a költségvetés más tételeinél bizonyára feltalálható megtakarítási módozat keresztek.

Az 1870. XLII. t. c. V. fejezetében körvonalozott általános tisztújítás eszközésének határ-ideje a jelen év végével bekövetkező, ezen körülmény kedvező alkalmat nyújt a megye közönségének a megye szervezetében tapasztalt e részbeni hiánynak költségspórolás nélkül leendő pótolhatása iránt idejekorán behatóan gondoskodni.

Miért is felhívom a megye közönségét hogy a szolgabírói segédek rendszeresítésének kérdését tanácskozási tárgyává tevé, szervezeti szabályzatának ez érdeklődési kiegészítése iránt javaslatot készítsen, — és egyszersmind mutassa, az ezen állományok rendszeresítésével járó kiadásoknak az általán megállapított folyó évi költségvetés szerinti rendelkezésre álló összeg keretében a községállat hátránya nélkül eszközölhető fedezeti módozatát, miután a mint fentebb is kijelentettem az állam, illetve az adózó polgárok anyagi helyzete a legnagyobb takarékosagot parancsolván a folyó évre költségvetésileg megállapított javadalmasz növeléséről szó sem lehet.

Az e részbeni tanácskozás eredményéről a szervezeti szabályzat módosítására vonatkozó tervezet egy példányának felterjesztése mellett lehető mielőbb tüzetes jelentést várok.

Budapest, 1877. évi március 10-én.

Tiszta s. k.

Különfélék.

Uj kamarás. Ifj. Dessewffy Kálmán, a girálti kerület orsz. képviselője cs. kir. kamarássá lón kinevezve s az esküt báró Sennyey Pál kezébe letette.

Dr. Tóth Miklós eperjesi püspök ő méltósága 100 forintnyi alapítványt tett a tüzoltó-egyesület javára.

A tüzoltó-egylet paranesnoksága tegnapelőtt vette át a város részéről rendelkezésére bocsátott kocsiszint s a meglévő használatképes szereket. Az őrtanya a fecskendő-hely közelében van s april első napjától kezdve áll az egylet rendelkezésére. Az őrtanya átvételg naponként, (beleérte az éjszaka is) két-két fizetett tüzoltó a városi őrszoba helyiségeiben van őrségen.

Tisztújítás. A törvényhatósági közgyűlés intézkedése folytán a megyébe bekebelezett sz. k. városokban nemsokára előveendő tisztújítás alkalmával elnökölni fog: Eperjesen Péchy Zsigmond alispán, Bártfán Hollán Viktor s Kis-Szebenben Szinyey Bertalan.

TÁRCA.

Két jámbor lélek.

(Német után közli: Bretz Tivadar.)
(Vége.)

„Gyermekem, imádkozni soha sincs korán.”
„Egyébiránt a sötétséget az ablaktáblák okozzák.”

„És valóban harangoztak a reggeli misére.”
„Ah igen, ezt te egy vasárnap sem szoktad elmulasztani.”

„Gyermekem, ez kötelesség, de te csak aludjál, s ne ébreszd föl fivéredet!”

„Én ruhasuttogást hallék, s mintha abba valaki öltöznék, gyors lépteket a szobán keresztül, ajtónyitást és zárást.”

„Mennyire elfelejté az ember álmában az időszámítást! Tehát nap, világos nap van már. Én azt gondoltam, hogy ezen órában legfeljebb karácsonyi, éjféli mise volna látható. Mindazon által oly korán, éles reggeli levegőben, a hideg, komor és sirbolthoz hasonló templomba menni — ez mégis csak sajátos jámborság.”

„De a másik szobában is mozgás hallatszik. Vajjon, kérdém magamtól, a hadnagy úr is templomba siet-e, talán mint kísérő? Ugyan, bizonyosan. Oly mozgást hallok, mintha valaki föl akarna kelni. És talán magában beszél franciául, két teljesen megkülönböztető hangon:”

„A gyermekektől szerencsésen menekültél?”
„Caesar felébredt, de én lecsillapítottam őt.”
„Talán a reggeli misével?”
„Azzal.”

Két szék között földre ül az ember. A jelenleg városunkban működő magyar szintársulat azon reményben jött ide, hogy itt fog maradhatni a budai idény megnyitáig, azaz május elsejéig. Időközben azonban Fritsche német színigazgató nyert itt engedélyt april elsejétől kezdve. A magyar társulat ennek következtében maholnap elhagyja városunkat, míg Fritsche, úgy látszik, egyelőre nem szándékozik felhasználni a neki megadott engedélyt; mivel ő, mint a kassai lapokban olvassuk, april 2-án Kassán kezdé meg előadásait. Ugy aztán valószínűleg az lesz a vége, hogy se magyar, se német!

A városi vízvezetési és pénzügyi bizottság felhívást intézett a háztulajdonokhoz, melyet más helyen egész terjedelmében közlünk.

A foglalkozás-nélküli eselések száma városunkban napról napra szaporodik. A rendőrségnek gyűlik meg velök a baja. Multkor ismét valami nyolcat kísérték ki a városból. Szükséges is, hogy az erkölcselenség ezen terjesztőivel szemben a legnagyobb szigorral járjon el a rendőrség.

A beállott hideg folyton tart s a higanymérő állása reggelenkint arra emlékeztet, hogy tél van, a mi az elmúlt januárban ritkább eset volt.

Kézrekerült gonosztévő. Vehéz községben — írja tudósítónk — mult évben Friedmann Salamon, ottani gazdász a réten agyonütve találta, a nélkül hogy a tettes felfedezésére vezető legkisebb jel lett volna észlelhető. A gyanuba vett egyénekre semmi nem bizonyult s nem volt többé remény a gyilkos nyomába jöhetni.

Mindamellett sikerült Füzy István varanói esendbiztos ösmert erélyének és tevékenységének a nehéz feladatot megoldani s szakadatlan utánjárás által két parasztnak meglesett éjleli párbeszéde nyomán a tettest kikutatni s a nyomozatot ellene oly ügyesen vezetni, hogy az borzasztó tettét, — melyszerint Friedmant, mint többrendbeli mezei kártevő tanuját, fejszével többször föbe, — és szándékosan agyonütötte, — bevallotta.

A meggyilkoltak vak özvegye és 9 gyermeke, — közülök 6 kiskorú, — siratja.

Vajjon mi lesz ezek sorsa? nyomoruságban tengődni! míg a gyilkosnak saját szokása és fogalma szerinti jöltétől gondoskodva lesz!

Bizonyosan üdvösebb volna utóbbit felakasztani s azon költséget, melybe börtönözése kerülni fog, a károsultak segélyezésére fordítani.

Curiosumkép őriztetik a braunschweigi városi muzeumban egy ókori szinlap, melyen többek között e sorok olvashatók: a közönség nagyobb kényelmére az első sorbeli látogatók fekszenek, a második sorbeliek térdelnek, a harmadik sorbeliek ülnek, a negyedik sorbeliek pedig állnak, minél fogva mindenki eleget láthat. A nevetés tilos, minthogy az előadás tárgya: tragoedia (szomorujáték).

Koronás hamisító. Az egyiptomi alkirálynak háboruja volt az abessziniai zsidó-keresztény „császár”-ral, Jánossal. Az abessziniai sereg elfogta az ellenség fejét, az alkirály fiát. A zsidó-keresztény császár azt írta a „pogány” alkirálynak, hogy csak 200,000 kemény darab márvánstallért adja ki a fiát. Izmael alkirály szó nélkül küldte el a zsák márvánst. János császár mindent rendben talált, s a királyfiat haza bocsátotta, János császár azonban nem eresztette el a királyfiat anélkül, hogy meg ne „hamisította” volna avval, hogy a mohamedán ifjunak keresztet süttetett a jobb karjára. Mikor a királyfi haza érkezve, elpanaszolja ezt királyi apjának, Izmael azt mondta: „No ha ő meghamisította a te vallásodat, én meghamisítottam az ő — tallérját.” És valóban kislult, hogy a váltásdíjjal fizetett 200,000 márvánstallért.

„Mi mindent nem lehetne a gyermekekkel elhítni. Eljen a reggeli mise!”

És e két teljesen megkülönböztethető hangon folytatott monolog által mintegy felvidítva, olyanokat látszott tenni a hadnagy, miként ha valami különös öröm szállta volna meg.

Midőn újra felébredék, a comtesse a reggeli miséről hazajött.

„Sokáig tartott ma a templom,” mondja a kis Caesar panaszos hangon. Setét volt és én nagyon féltem.”

„A káplány fiatal és nem olvassa még oly gyorsan a misét mint a plébános. Aludjál csak tovább, Caesarom, te gyenge vagy és az álom neked nagyon is szükséges. Én is lefekszem még egy rövid időre.”

A negyedik számú szobában végre egészen csöndes lón. De a 6-ik szám alatti szomszédoknak horesogása nagyon zavart. Hisz nem hiába kel föl az ember oly korán, és nem hiába folytat oly sajátos magánbeszélgetést.

A reggelizés órája körül újra együtt láttam őket: a szép anyát aranyos porral behintett hajéktiményével, a csillogó ércövel, melyet csak az amazonok viselnek, azután az erkölcsös gyermekeket és a hadnagyot. Ő teljes előzékenységgel és tisztelettel közeledett feléje, és bókot csapott fenséges kinezésére.

Midőn még ez évben újra lakást vettem a szállodában, kérdést intéztem a vendéglőshöz: „Nos, hogy van a szép angol-francia hölgy, ki ősszel itt lakott Önnel?” „Nunphár grófnő Páris-

nagyobb része hamis, de a zsidó-keresztény főváros már most semmiféle tallért nem fogad el a császár udvarától.

Szini szemle.

Ezen hétről általában azt jegyezhetjük meg, hogy nagyobb részt válogatott jó darabok adattak elő.

Március 9-én, pénteken bérletben adatott Bouquillon (s nem mint a szinlapon volt Boquillon), Dumanoir vigjátéka 3 felvonásban. Az öreg Bouquillon Fehérváry adta szokott ügyességével. Grichard, kapusnő (Szabó Krisztina) s Amanda, Lecourtaud neje (Mészáros Ilka) szintén jól adták szerepüket.

Március 10-én, szombaton, bérletben: Kis menyecske, 3 felvonásos operette. Kedves zenéjű darab, mely nyilván Angot mintája után készült. Gerőfiné teljesen otthonos volt a neki annyira megfelelő címszerepben s kiválóan kiténtek ez alkalommal a kardalok is.

Március 11-én, vasárnap, bérletben Szigligeti Ede új 3 felvonásos népszínműve „Kényes Bertók vagy Ja és nein” került színe meglehetősen nagy számu közönség előtt. Gerőfiné dalai ez este valószínűleg gyújtottak s szünni nem akaró tapsokat arattak. Helyesen alakítá szerepét a nemes családjára büszke Hontvári (Fehérvári) és Bertók (Balog) ki szokottan jól használta fel csengő tenorját. Az egész darab jól sikerült s a közönség teljes elégedettséggel távozott a kiténően töltött est után.

Március 12-én, hétfőn, bérletben Wolf 4 felvonásos színműve „Praciosa” a szép cigányleány, adatott. Az előadás a kevésbé sikerültek közé tartozott.

Kedden Szigeti József új népszínműve: „Mátyás király első szerelmi kalandja v. Zulejka.” Gerőfi külseje és megjelenése szerepének (Mátyás) teljesen megfelelt s szavalata több jelenetben emelkedett volt.

Csak a csoportozatok rendezése ellen van kifogásunk. A segédszemélyzet (urak, hölgyek, vendégek, nép stb.) majd mindig katonai precisióval lép fel s áll glédába; nagyon hasonlít ez ahhoz, a mit a katonák „taktischer Aufmarsch”-nak neveznek. Ezt kerülni kellene, mert hogy a karok és segédszemélyzet festői rendezésének az előadások sikerében mily nagy része van, megmutatta az ismert meiningeni szintársulat, mely hirnevét épen csak a helyes rendezésnek köszöni.

Szerdán „A koldusnő vagy egy szerencsétlen áldozat”, Anicet Bourgeois és Massin 5 szakaszos színműve. Kár, hogy oly csekély számu közönség nézte. Hogy Gerőfi (Bergen Pál) és Győrfiné (Margit) mennyi igaz vonást hoztak be játékuikba, legszöbben bizonyíták ama könyvek, melyeket szép hölgyeink e játék hatása alatt hullattak. A többi szereplő is jól játszott, kivált a kis Tolnai Mariska. A darab véleményünk szerint, az akrobata jelenete, mely ezen darab komolyságához legkevésbé sem illik, egészen elmaradhatott volna.

Csütörtökön Abonyi Gy. népszínműve „Szomorú Bálint a szegénylegény vagy a debreczeni leánykerék” került színe. Március 15-ének emlékére egy szépen sikerült s fényesen kiállított allegorikai képlet nyitá meg az előadást a Hymnus éneklése mellett. A darab általában hasonlít a Falu rosszához. Szomorú Bálint (Balog) szabatos énekéért többször élénk taphivarban részesült. Ilonka (Mészáros Ilka), Eszti (Gerőfiné), Lidike (Tolnainé), nemkülönbön Ácsi (Fehérvári) s Janó (Dobocsnányi) egészen beletalálták magukat szerepeikbe. A színház telve volt, a mit ez előadás valóban meg is érdemelt.

ból? Ő közelünkben lakik jelenleg is, és néha néha meg is látogatja házuukat. Fiai jelenleg is a szent atyáknál vannak, és most egészen a collegiumban vannak elhelyezve. Őh a grófnő egy igen szeretetre méltó hölgy s a szó legszorosabb értelmében.

„Hát a fiatal hadnagygyal vajjon mi történt?”

„Igen, a hadnagy; köztünk legyven mondva, egész más viszonyban állt a grófnővel mint én csak gyanítani is mertem volna. A hadnagy még mindig eljárt szombatontként a szomszéd városból, egész késő őszig. Későbbben ritkábban látatta magát, és egy másik szállodában szokott volt le szállani. Időközben megösmékedett egy gazdag gyáros leányával, — szintén ezen vidékről, és — természetesen — elkezdett neki udvarolni. Az utolsó novemberi előléptetés alkalmával főhadnaggyá lón kinevezve.

Ugy hallatszott, hogy házasodni fog. A leány atyjának ugyan nem nagy áldozatába kerülne, a cautiót tisztesen is lefizetni; de vizsálya volt a grófnővel, ki sehogysem tudott megbarátkozni a hadnagy házasságának eszméjével. Volt veszeke-dés elég; de a grófnő részéről minden sikertelen vala.

„Nos, és miként végződött a dolog?”
„Négy hét előtt a főhadnaggy csakugyan megházasodott. Azóta a grófnő egészen a gyermekeknek él. Eppen most szent gyakorlatokat tart, a Jézus szent szíveről elnevezett apácákkal. És ott lakik is egészen. De ugy hallatszik, hogy férje a gróf úr nem sokára városunkba érkezend, és haza viszi a gyermekeket s nejét.

keresztény fővá-
nem fogad el a

gyezhetjük meg,
bók adattak elő-
rletben adatott
volt Boquilon),
Az öreg Bou-
ügyességével.
na) s Amanda,
intén jól adták

berletben: Kis
Kedves zenéjü
a után készült.
neki annyira
titúntek ez al-

tben Szigligeti
Kényes Bertók
eglehető nagy
ez este való-
taró tapsokat
a nemes fami-
és Bertók
csengő tenor-
s a közönség
tünően töltött

n Wolf 4 fel-
cigányleány,
erültek közé

népszínműve:
v. Zulejka.
enek (Mátyás)
b jelenetben

ellen van ki-
gyek, vendé-
ecisióval lép
ahhoz, a mit
ak neveznek.
ok és segéd-
adások sike-
ta az ismert
ét épen csak

szerecsélen
5 szakaszos
mu közönség
és Gyórfné
be játékkukba,
helyeket szép
ak. A többi
kis Tolnai
szerint, az
komolyságá-
maradhatott

műve „Szo-
debreczeni
-ének emlé-
n kiállított
a Hymnus
hasonlít a
) szabatos
részesült.
né). Lidike
áry) s Janó
agukat sze-
ez előadás

s, és néha
jelenleg is
zen a colle-
ő egy igen
gszorosabb

ni történt?
en mondva,
l mint én
nagy még
l városból,
n látatta
tt volt le-
gy gazdag
ról, és —
rolni. Az
al főhad-

A leány
kerülne, a
lya volt a
rátkozni a
veszeke-
sikertelen

yan meg-
gyerme-
kat tart,
ckal. És
ik, hogy
érkezend,

Ezentul már csak három előadás lesz. (a tegnapi jutalomjátékáról a jövő számban szólunk) mint a színpad hirdeti. Meg vagyunk győződve, hogy műpártoló közönségünk sajnálja a színtársulat oly gyors s épen nem várt távozását. Egész színi ivadunk tehát három hétnél tovább nem tart s a jövő hó elsejétől, mint halljuk, a német múzsa szándékszik szórakozást nyújtani városunknak. Mi részünktől szivesebben vettük volna, ha a jelenlegi magyar társulat a budai, idény megnyitáig körünkben időzött volna, már annál is inkább, minthogy Geröfy társulata a jövő hó elején számos jeles erővel gyarapodni fog. — a. — o.

Speries, den 16. März.

Es ist nicht notwendig, uns in eine neuerliche Besprechung der obwaltenden finanziellen und wirtschaftlichen Misere einzulassen. Es ist dies ein bereits vollends aufgeklärtes Feld, dessen sämtliche Furchen zur Genüge bekannt sind.

In erster Linie ist es nun vonnöthen, für den Samen Sorge zu tragen, welcher an Stelle des üppigen Unkrautes aufzutreiben ist, um gute, dem Gemeinwohl erprobliche Früchte zu tragen.

Jetermann weiß, welche erschreckende Dimensionen der Pauperismus unter dem Einflusse der herrschenden miltlichen Lage in der letzten Zeit angenommen hat.

Beschäftigungslose Arbeiter und Leute, die mit oder ohne ihr Zuthun brodlos geworden, sind heute alltägliche, gewöhnliche Erscheinungen, welche als lebende Mahnzeichen der Zeit verkümmert und gebrochen umherwandeln und mit genauer Noth ihr sorgenvolles Dasein fristen.

Es ist dies ein trauriges Loos, welches in erster Reihe wohl auf den Heimgekehrten lastet, mittelbar aber nicht minder auch auf das Gemeinwesen drückend zurückwirkt.

Und nicht genug, daß dies bei Lebzeiten des Betroffenen der Fall ist: die Macht des Geschicks verfolgt ihn bis in das Grab. Denn wird ein solcher Unbemittelter, welcher bei Lebzeiten kaum im Stande war, das unumgänglich Nothwendige im Schwelme seines Angehörigen zu erarbeiten, geschweige denn etwas zu erübrigen, plötzlich vom Tode ereilt, so sind seine Angehörigen — falls er solche hinterläßt — nicht in der Lage, die Beerdigungskosten zu erschwingen. Ebenso und vielleicht noch schlimmer verhält sich die Sache, falls der Hingeshiedene allein stehend war.

In solchen Fällen wird die Mildthätigkeit Fremder, meist aber die Gemeindefassa in Anspruch genommen.

Nimmt man nun in Betracht, welche vielfältige Ansprüche heutzutage an die öffentliche Mildthätigkeit und Spferwilligkeit gestellt werden, in welchem Maße die öffentlichen Kassen belastet sind, so muß man schon auch aus diesem Grunde Mittel zu finden suchen, welche geeignet wären, diesem Uebelstande abzuhelfen.

Das einzige Mittel, welches in dieser Beziehung zum Ziele führen kann, ist die Bildung eines Leichenbestattungsvereines, wie solche namentlich im Auslande seit lange bestehen und sich auch thatsächlich bewährt haben.

Die Grundprinzipien auf welche diese Vereine basirt sind, sind im allgemeinen jene aller existirenden Vereine.

Was Einem oder Zweien nicht möglich ist, können Mehrere mit vereinten Kräften oft ganz leicht bewirken. Treten also die betreffenden Bürger in entsprechender Anzahl zusammen, um einen Verein zu gründen, dessen Mitglieder die Verpflichtung eingehen monatlich einige Kreuzer einzuzahlen, so würde nach nicht langer Frist ein kleines Kapital entstehen, welches die, wenn auch nicht prunkhafte, Bestattung der unbemittelten verstorbenen Mitglieder möglich machte.

Wir haben die Nothwendigkeit eines solchen Vereines in unserer Stadt zu wiederholten Malen betont und sprachen zugleich unsere Ueberzeugung aus, daß falls die ersten Schritte gethan würden, es auch an Theilnehmern nicht fehlen dürfte, weil wir eben wußten, einem allgemein gefühlten Bedürfnisse das Wort zu reden.

Zu unserer Freude vernahmen wir aus verlässlicher Quelle, daß es auch an der Initiative nicht fehlen wird, da das vorläufig Nöthige um die Angelegenheit in den rechten Gang zu bringen, schon demächst wird veranlaßt werden. Mit den Bestattungsvereinen sind meistens auch Arbeiter-Hilfs- und Unterstützungsvereine verbunden, welche dem unbemittelten erkrankten Mitgliede an die Hand zu gehen berufen sind.

Die Verbindung dieser Zwecke ergibt sich naturgemäß von selbst und wir hoffen, daß falls der Verein zustandekommt, dies zum Wohle unserer unbemittelten Mitbürger auch bei uns der Fall sein wird.

Communal-Angelegenheiten.

Die städtische Wasserleitungs- und Finanzkommission hat an die Hauseigentümer folgenden Aufruf erlassen:

Um den Ertrag, welcher aus der projektirten neuen Wasserleitung erwartet werden kann, mit Wahrscheinlichkeit zu ermitteln, werden die Herren Hauseigentümer von Seite der städtischen Commission höflichst aufgefordert, sich erklären zu wollen, ob sie willens sind nach dem Zustandekommen der neuen Wasserleitung ihre Häuser mit derselben in Verbin-

dung zu setzen, beziehungsweise das Wasser in ihre Häuser leiten zu lassen?

Zur näheren Orientirung wird bemerkt, daß die Kurzentflaster der Höhrenleitung — je nach der Größe des Durchmessers, und der im Wege stehenden Hindernisse — sammt Erdarbeiten und Einmauern 4, 5 bis 6 fl. kostet, daß dies durch Sachkundige bewerkstelligt werden würde, und daß die Wasser-Verbrauchs-Gebühren nach Wohnungen berechnet zu werden pflegen, so daß nach jedem einzelnen Wohn- und Badezimmer, Koch- oder Waschküche, so wie auch nach jeder Stallung in welcher Pferde oder Hornvieh steht, jährlich beiläufig 1 fl. 50 kr. zu entrichten sind; größere Industrie-Unternehmungen aber welche täglich eine bedeutendere Wassermenge benötigen den Gegenstand eines besonderen Uebereinkommens bilden.

Speries den 5. März 1876.

Musik.

Das am 11. März im Comitathaus-Saale stattgefundene Concert der Baronin Alphonine Weiß, war sehr gut besucht, es kamen aus Nah und Fern Viele herbei, um die Künstlerin zu hören; bei welcher Gelegenheit der Comitathaus-Saal die erste Kunstweihe der Musik erhalten, — wenigstens erinnere ich mich nicht, daß dort ein Concert veranstaltet worden wäre.

Der Saal hat sich als akustisch gebaut erwiesen, und jedenfalls ist er für einen Kunstvortrag, dem zwar hübschen — aber in dieser Beziehung ganz verbannten Medontensaal vorzuziehen, — abgesehen davon daß dadurch, daß im Medontensaale sowohl die Vorstellungen als die Proben, — nur bei Beleuchtung stattfinden können, — die Regie-Kosten eines Concertes bedeutend vertheuert werden.

Das Mendelssohn'sche Concert erntete zwar sehr viel Beifall, — es war aber mitunter doch zu merken daß eine einzige Probe, deren Mehr wegen der Kürze der Zeit nicht stattfinden konnten, — für eine entsprechende Combination des Zusammenspiels nicht hinreichen. — Auch war die Qualität der Streich-Instrumente zu geringer Art, um bei der sonst bewährten Fertigkeit der hiesigen Musik-Kapelle neben dem schönen reitklingenden Ton des Pianos, — welches für diese Gelegenheit durch die Eigenthümerin die ebenfalls Künstlerin auf diesem Instrumente, der Concertgeberin bereitwilligst zur Verfügung gestellt wurde, — im Ton als nichtentsprechend sein, — nicht aufzufallen.

Wunderschön als Dichtung und im Vortrag zeigten sich uns die Piecen:

„Im Grünen“ aus den „Mädchenlieder“ von Reinecke, — und die „Gavotte“ von Nameau.

Die Piegiera von Verdi war innig vorgetragen, — und obzwar die Harmonie-Flöte kein Concert berechtigtes Instrument ist, — gefiel diese Nummer ebenfalls.

Einen der Glanzpunkte des Nachmittages bildete der seelenvolle Vortrag der Dichtung — „A tulvilági kép“ von Görösmarty.

Die Elegie von Beriot war sehr nett und mit viel Verständniß gespielt.

Die einzige Nummer, — eine Sammlung der unbedeutendsten ungarischen Lieder in deutscher Uebersetzung, — hätte wohl ausbleiben können, wenn sie auch von einem Brahms zusammen gestellt. Weisen: wie „Csicseri borsó“ und „Utcu tola motola“ gehören so wenig in einen Concertsaal, — als die Chanson's neuester Richtung einer Offenbach'schen Operette.

Schließlich bleibt noch zu bemerken, daß das Piano durch Herrn Johann Kampan vorzüglich gestimmt war.

Kleine politische Rundschau.

Im Abgeordnetenhaus war in letzter Zeit die Beantwortung einer ganzen langen Reihe von Interpellationen an der Tagesordnung. Dieselben hatten die Bankfrage, die Studenten-Deputation, die Gzegeleber Deputation, das Schankregale, den Cigarrenschmuggel u. s. w. zum Gegenstande.

Die Beantwortungen des Ministerpräsidenten waren klar und energisch, wie gewöhnlich und wurden sämtlich zur Kenntniß genommen.

Ausland. General Ignatieff's Rundreise bildet fortwährend den hervorragenden Stoff der politischen Welt. Die Bemühungen dieses russischen Diplomaten sind dahin gerichtet, die auswärtigen Mächte zur Sanctionirung des internationalen Protokolles zu bewegen, in welchem die Beschlüsse der Konstantinopeler Konferenz enthalten sind. Der Türkei wurde eine zweimonatliche Frist zugestanden, um die geforderten Reformen durchzuführen. Sollte dies binnen der erwähnten Frist nicht erfolgen, so wäre seitens einer oder mehrerer Mächte einzuschreiten.

Die Türkei hat Ignatieff's Bemühungen insofern durchkreuzt, als sie die Durchführung der Reformen aus eigenem Antriebe zu veranlassen beabsichtigt. Die Porte hat diesbezüglich dem Londoner Kabinete eine höchst interessante Note überreichen lassen, welche folgendermaßen lautet:

Wir legen das Neorganisationswerk, das wir unternommen haben, entschlossen und unermüdet fort. Die Anwendung der von der Konferenz vorgeschlagenen und von der kaiserlichen Regierung acceptirten Reformen hat bereits begonnen. Wie Sie wissen, umfassen dieselben zwei Kategorien von Maßregeln, nämlich die Reformen, die aus den organischen Gesetzen resultiren, die dem Parlamente unterbreitet werden sollen, und

solche, welche unverzüglich in Kraft treten können, und zwar: 1. Die Reorganisation der Gendarmerie, deren Organisationsplan bereits ausgearbeitet und dem Herrn Baker, einem englischen Obersten, zur Begutachtung übergeben worden ist. 2. Die Eintheilung der Kommunen in Kantons, zu der geschritten werden wird, sobald die Provinzialbehörden zusammengetreten sein und die Auskünst, die von ihnen bezüglich der Kommunaldistrikte eingefordert worden ist, auf telegraphischem Wege nach Konstantinopel gesandt haben werden. 3. Die Bildung des aus Muselmännern und Christen zusammengefügten gemischten Gendarmerie-Korps, ein System, das in mehreren Theilen des Reiches bereits eristirt. 4. Die jüngst autorisirte und von unserem erhabenen Gebieter dekretirte Zulassung von nichtmuselmännlichen Unterthanen in die Militärschule. 5. Das Verbot gegen die Nichtverwendung irregulärer Truppen, ausgenommen in Fällen, wo die Umstände es unvermeidlich machen. 6. Das bereits veröffentlichte Verbot gegen das Tragen von Waffen ohne besondere Ermächtigung. 7. Die Amnestie für die an den jüngsten Ereignissen in Philippopel betheiligten gewesenen Individuen. 8. Die Bildung von Sonder-Kommissionen, die unverzüglich nach den Vilajets von Bosnien, d. r. Donau und von Adrianopel gesandt werden sollen. 9. Die Sanctionirung der Kultusfreiheit, sowie die Bestätigung und Ausführung der Entscheidung, kraft welcher alle Streitfälle in religiösen Angelegenheiten in das Ressort der Patriarchen gehören. 10. Der Erlass rückständiger Steuern bis zum 1. Januar 1877 in den Provinzen, die gelitten haben, und 11. Die von den Christen in Bosnien und der Herzegovina bereits erworbenen Eigenthumsrechte.

Die Gesetze, die in der ersten Session der Kammer vorgelegt werden sollen, sind folgende: 1. Die innere Regelung der zwei Kammern. 2. Das definitive Wahlgesetz. 3. Das Gesetz über die Presse. 4. Das neue Gesetz der Vilajets, gleichzeitig das Gesetz der Kommunen umfassend. 5. Das Municipalgesetz. 6. Das Gesetz über die Kriminalprozedur. 7. Das Gesetz über die Organisation der Tribunale. 8. Das die Hierarchie der Richter herstellende, sowie die Bedingungen ihres Avancements und Rücktritts bestimmende Gesetz. 9. Das Gesetz bezüglich der Civilbeamten. 10. Das allgemeine Reichsbudget, und 11. Die Organisation der neuen Rechnungshöfe. Nachdem die Wahlen im ganzen Reiche beendigt worden, beginnen die Deputirten in der Hauptstadt einzutreffen, so daß die Eröffnung der zwei Kammern in der ersten Woche des Monats März alten Stiles stattfinden kann.

Bezüglich der russischen Rüstungen wir folgendes gemeldet: In hiesigen höheren militärischen Kreisen wird auf das Bestimmteste versichert, daß demnächst eine erhebliche Anzahl neuer Armeekorps und ein Grenadier-Korps aufgestellt werden sollen. Als Kommandirende der einzelnen Korps werden bereits genannt: Generalleutnant Baron Wölfer-Zakomelskij, Generalleutnant K. Dehn, Generalleutnant Sotoff, Generalleutnant Samsonoff, Generalleutnant Ganegskij und Generalleutnant von Zimmermann. Für drei weitere Kommandeurs-Posten werden noch keine Namen genannt. Zur Deckung der Bedürfnisse der bereits im Felde stehenden Armeen, welche circa 700,000 Rubel täglich absorbiren und der aufzustellenden neuen Armeekorps wird eine neue innere Anleihe im Betrage von 200 Millionen Rubel Papier in Aussicht genommen. Dieselbe dürfte in zwei Terminen zu je 100 Millionen Rubel auf den Markt gebracht werden und ebenfalls wie die letztinancirte die Form von fünfprozentigen Bankbilleten haben. Der Subskriptionspreis wird 90 Prozent betragen und werden bereits die nöthigen Anordnungen getroffen, um die Finanzierung des ersten Theiles der neuen Anleihe in der allernächsten Zeit zu ermöglichen.

Tagesneuigkeiten.

Necrolog. Am 13. d. M. verschied Jeanette Zschko, geb. Friedrich, im 73. Lebensjahre. Friede ihrer Asche!

Die Abschaffung der Szobarer Wasserwehre wurde von der jüngst stattgehabten Comitath-Congregation auf Grund des abgegebenen Gutachtens der zu diesem Behufe entsendeten fachkundigen Commission, zum Beschlusse erhoben.

Das häufige Austreten des Szekessölusses, welcher Wiesen und Aecker alljährlich wiederholt zu überschwemmen pflegt, wodurch nebenbei die Landstraße ruinirt wird und auch anderweitige Verwüstungen vorkommen, wurde nämlich zum großen Theile dieser Wasserwehre zur Last gelegt und haben aus diesem Grunde sämtliche Besizer der längs des Szekessölufers gelegenen Grundstücke Einsprache gegen den Fortbestand dieses Dammes erhoben.

Ob der Beschluß zur Durchführung gelangen wird, hängt noch davon ab, ob gegen denselben eine Berufung erfolgen wird, oder nicht, was sich binnen Kurzem entscheiden muß.

Katinisa, die „Perle der Operetten“, wie es am Anschlagzettel heißt, gelangt heute im hiesigen Theater zur Aufführung. Es unterliegt keinem Zweifel, daß diese lieblich: Tochter der Supp'schen Muse, die sogar das nicht eben so zahlreich Theaterpublikum Rathhaus mehr als zehnmal in Thalass Hallen zu locken verstand, nicht ermangeln wird, den Zauber ihrer Unwiderstehlichkeit auch bei uns in Speries zu erproben.

Ein Sperieser Prometheus. Der mythologische Prometheus erkühnte sich den herkömmlichen Gedanken zu

faffen, dem Himmel das Licht zu rauben, wofür er befanntlich schwer büßen mußte. Irgend ein Eperieser Strolch verfiel nun auf die Idee, das Beispiel des Prometheus im Kleinen nachzuahmen, indem er aus einer Straßenlaterne die Petroleumlampe entwendete. Was jenem mythologischen Griechen nicht gelang, das war unserem Manne ein Leichtes. Während ferner der Erstere die Macht des Schicksals fühlen mußte, hatte der Letztere keine Gelegenheit von unserem polizeilichen Satum ereilt zu werden. Der Luidam wurde nicht ermittelt.

Auf die im Inzeratentheile enthaltene Annonce des Bahnhofrestaurateurs Herrn Pohl machen wir unser g. Lesepublikum hiemit aufmerksam.

Nicht nur kein Defizit, sondern ein Überschuß. Das Budget unserer Nachbarstadt Zeben weist folgende Hauptziffern auf: Die präliminirten Einnahmen pro 1877 betragen 25220 fl. 31 kr., die Ausgaben hingegen 25207 fl. 47 kr., also um 12 fl. 84 kr. weniger.

In Bartfeld gestaltet sich der Kostenvoranschlag für das Jahr 1877 folgendermaßen: Einnahmen 49827 fl. 97 kr., Ausgaben 49827 fl. 97 kr.

Beide Städte sind also besser daran, als Eperies, wo sich ein Defizit von 10000 fl. präsentirt.

Hohes Alter. In der Ortschaft Krucsó (Zapoly) ist jüngst ein Müller gestorben, der das hohe Alter von 105 Jahren erreichte und seine Wirthschaft bis zum Tode selbst führte. Sein Name war Dósa Gyuri.

Ein Roman in Briefen. Eine Witwe in Königsberg hatte eine schon erblühende Tochter und nahm, was sie unter solchen Umständen nicht hätte thun sollen, einen jungen Mann als Chambergarnisten in ihre Wohnung auf. Es entspann sich ein zärtliches Verhältnis zwischen den jungen Leuten. Als die Mutter das merkte, schickte sie die Tochter aufs Land. Aber das Mädchen vergaß einander nicht, fristete vielmehr das gegenseitige Andenken durch einen lebhaften, glühenden Briefwechsel fast täglich auf. Der Briefträger brachte die Briefe an den jungen Mann gewöhnlich, wenn dieser seinen Geschäften außerhalb des Hauses nachgegangen war, dann empfing dieselben seine Wirthin, erkannte die Handschrift des Tochterleins auf der Adresse erbrach die Siegel, nahm Kenntniß von den Liebesergüssen, welche die Tochter dem Papiere anvertraut hatte, feste sich hin und schrieb derselben Rückantworten, welche ihr wohl sehr unerwartet gekommen sein werden. Liebe macht erfindereich, das Mädchen adressirte die Briefe an den Liebsten nach anderer Stelle, er fragte nun seine Wirthin nach den früheren Schreiben, die er nicht erhalten, worauf diese ihm dieselben geöffnet übergab. Er denutzte die Frau bei der Staatsanwaltschaft, und am Mittwoch stand sie vor der zweiten Kriminaldeputation des Stadtgerichts, angeklagt wegen Verletzung des Briefgeheimnisses. Nachdem sie jedoch das eigenthümliche Sachverhältnis ruhig klargelegt hatte, erkannte der Gerichtshof unter solchen Umständen die Berechtigung der Mutter, so zu handeln, wie sie gethan, um die Tochter zu überwachen, an, und sprach sie frei.

Ein Enkel des Confucius. Die „Petinger Staatsztg.“ kündigt der Welt an, daß das Himmlische Reich von einem großen Unglücke heimgeleitet worden ist, denn es hat den Göttern gefallen, den fünfundsiebzigsten Enkel des Confucius, des Religionsstifters der Chinesen, der 551 vor Christi geboren 74 Jahre alt wurde, den Prinzen T'ung, zugleich das Oberhaupt seiner Familie, im 28. Lebensjahre aus dieser Welt abzurufen, um ihn auf dem Rücken des großen Drachen nach ihrer Wohnung in den höchsten Sphären tragen zu lassen. Die Dynastie des Confucius, welche heute schon die sechsundsiebzigste Generation zählt, ist nach dem Kaiserthume von Japan die älteste jetzt existirende Dynastie. Ihre Mitglieder bilden den einzigen erblichen Adel Sinas. Viele chinesische Kaiser haben sich Töchter dieser berühmten Familie zu Frauen genommen.

Ein neues Mittel gegen den Rheumatismus. Aus Amerika schreibt man daß „blaue Lichtbäder ein unfehlbares Heilmittel für Gliederschmerzen sein sollen, die von Rheumatismus oder Eisenbahnunfällen herühren. Ein Brief in der „Chicago Times“ von General Menanton gibt nämlich Aufschlüsse über die unmittelbare Heilung, welche ein solches Bad ihm bewirkte. Im letzten Oktober verlegte er sich ernstlich, als er von einem Train in Philadelphia stieg. Sein Arzt stellte ihm, obgleich kein Bruch der Rippen statgefunden hatte, doch langes Leiden in Aussicht, und da Salbe und Pflaster keine Hilfe brachten, so entschloß er sich zum Gebrauch eines blauen Lichtbades. Im Badzimmer befand sich ein nach Süden zu gehendes Fenster mit abwechselnden Feldern aus blauem und gefärbtem Glase. Der General ließ auf seinem entblößten Rücken das volle Sonnenlicht durch die Glasscheiben scheinen und fühlte sich alsbald erleichtert, ja nach einer halben Stunde hatten die Schmerzen gänzlich aufgehört. Gegen Abend kehrten sie mit geringerem Grade wieder, so daß er zum ersten Mal etwas schlafen konnte. Zwei weitere Blaue- und Sonnenbäder heilten ihn gänzlich, so daß er nicht die geringste Rückkehr seines Uebels seitdem mehr empfand. (Fragt sich nur, ob der General Menanton die verehrten Leser der „Chicago Times“ nicht nach echt amerikanischer Art, „blau“ anlaufen lassen will.)

Neue Musikalien. Bei Taborshy und Parich ist erschienen und durch jede Buchhandlung zu beziehen: „Aus freier Hand.“ Polka-Française von Philipp Fahrbach. Preis 50 kr.

Vermischtes.

Apropos Papa. Ein junges Mädchen wünschte zum ersten Male auf einem Liebhaber-Theater ihr Talent als Schauspielerin zu prüfen. Sie erhielt in einem Kogebue'schen Lustspiel eine kleine Rolle, welche mit den Worten anfang: „Apropos Papa!“ Mit der größten Herzensangst erwartete die Debütantin hinter der Scene ihr Stichwort; es kam, und mit einer lebenswürdigen Naivetät hüpfte sie auf die Bühne, indem sie dem Mitspielenden zurief: „Aprapa P...!“

Das harte P. Ein gewisser Pauli ließ sein Haus renoviren und befaß dem Maurermeister, der es aufpugen mußte, daß er über dem Haushor ein großes P, den Anfangsbuchstaben seines Zunamens, in Gyps erhaben anbringen möchte. Als er die eben vollendete Arbeit betrachtete, sah er zu seinem Erstaunen statt des P ein B. — „Aber sagen Sie mir,“ fragte er den Maurerpolier, „was haben Sie da gemacht? Da steht ja ein weiches B!“ „Doch thut nichts!“ erhielt er zur Antwort, „in ein Paar Stunden ist es hart.“

Die noch nicht verstandene Sprache. Ein Schwabe hatte sich in Frankreich niedergelassen, wo er fast verhungert wäre, wenn sein Knecht nicht etwas französisch gekonnt hätte. Als ein Landsmann ihn besuchte, sagte er zu ihm: „Du glaubst nicht, wie dumm die Leute hier sind. Jetzt bin ich 30 Jahre hier und keiner versteht mich.“

Verschiedenheit der Sprache. Ludwig XVI. von Frankreich fragte einst dem hochbejahrten Marschall von Richelieu: „Sie haben unter drei Regenten gelebt, finden Sie eine große Veränderung in der Sprache?“ — „Allerdings, Eure!“ versetzte der Marschall; „unter Ludwig XIV. sprach man mit den Augen, unter Ludwig XV. kispelte man sich leise in's Ohr, unter Czer Majestät aber spricht man ganz laut.“

Alle Kunst ist Stückwerk. „Ist das nicht zum Verzweifeln, jetzt war ich sechs Jahre lang auf der Akademie, war in München, Düsseldorf, Rom und Venedig, zeichne mit einer und mit zwei Kreiden, habe lange Haare und einen Sammetrock und kann — keine Aktien zeichnen!“

Kunstprobe. Ein Seiltänzer hat den Richter eines Dorfes um die Erlaubniß, in seinem Gerichtsbezirk seine Künste zeigen zu dürfen. Der Richter verweigerte ihm diese mit der Aeußerung: „Vergleichen Landstreicher, welche den Leuten das Geld aus dem Beutel locken, treiben sich schon viel zu viel herum.“ „Ich bin aber nichts Gewöhnliches,“ sagte der Supplikatant, „hier haben Sie den Beweis meiner Geschicklichkeit.“ Bei diesen Worten sprang er über den Kopf des Richters. Ein solches Kunststück fand Anerkennung und die Bitte wurde gewährt.

Fruchtpreise vom 16. März 1877.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	9.—	9.25
Weizen „ 100 „	„	11.50	13.—
Gerste „ 100 „	„	6.—	7.—
Dofen „ 100 „	„	6.25	6.50
Malz „ 100 „	„	—	—
Erbsen „ 100 „	„	8.—	12.—
Linzen „ 100 „	„	8.—	11.—
Risolen „ 100 „	„	—	—
Erdapfel „ 100 „	„	2.—	—

Die in Prag am 14. März gehobene Zahlen:

14, 32, 78, 59, 47.

Die nächste Ziehung ist am 28. März 1877.

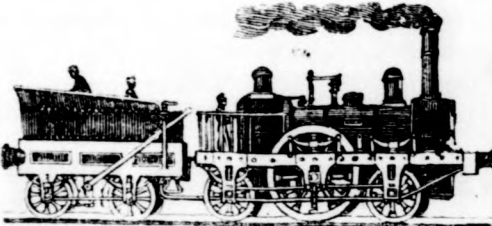
Die in Ofen am 10. März gehobene Zahlen:

16, 57, 11, 65, 61.

Die nächste Ziehung ist am 24. März 1877.

Felelős szerkesztő: Kyss Géza.

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűjt.

Auf! Auf! Auf!

Die Saison für Backhähndel ist da.

Bahnhof-Restoration Eperies.

Der ergebenst Gefertigte ladet das p. t. Eperieser Publikum zum Besuche mit der ergebenen Bitte ein, das zu jeder Tageszeit, zu den billigsten Preisen den Zeitverhältnissen angemessen, Backhähndel mit Salat, Monat-Rettig mit Butter, alle Gattungen neue Gemüse als Zucker-Erbsen, grüne Biskolen, Spargel, Artischock's, Carfiol; Stiel, Lachs, Litz, Schill zu haben ist. Auch übernehme ich kleine und größere Diner's und Soupe's im und außer dem Hause zu den billigsten Preisen.

Vom 1. April angefangen gebe ich Abonnements-Karten mit 25° Nachlaß aus, die zu jeder beliebigen Zeit benutzt werden können.

Zugleich erlaubt sich der ergebenst Gefertigte das geehrte p. t. Publikum auf seinen Bethö'schen Champagner aufmerksam zu machen, der seiner ausgezeichneten Qualität und Billigkeit wegen, jeden französischen Champagner übertrifft, die Flasche verkaufe ich in's Haus gestellt à 2 fl. 10 kr.

Alle Gattungen in- und ausländischer Weine und Biere stets in großer Auswahl. Um recht zahlreichen Zuspruch bittet höflichst

POHL.

Arverési hirdetmény.

Szab. királyi Eperjes város tanácsa által közhírré tétetik, hogy a városi közönség tulajdonát képező pálinka mérési jognak a változott viszonyok folytán újból előveendő bérbeadása céljából

folyló 1877-ik évi április hó 10-én d. e. 10 órakor a városi tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni. Az új bérlet kezdődik 1877-ik június hó 1-én s tart 1880-ik évi december hó végéig.

Az árverezők részéről leteendő bánatpénz 1000 forint. A szóbeli árverés megkezdéséig lepecsételt s a fenti bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadtnak.

Többiben az árverési feltételek a városi irodában megtekinthetők.

Kelt Eperjesen 1877. február hó 27-én.

Kovács Gyula,
h. főjegyző.

Ein Lehrling

wird in der

Specerei-Waaren-Handlung

des
JOH. WILH. BOHRAND Eperies
63
sokort angenommen.

Gute Holzkohlen

für Schmiede und zum Biegeln verkauft
J. WERTHER

Spengler, Hauptgasse No. 118. im Großen und im Kleinen, per großen Sack 1 fl. 58 in kleiner Quantität 3-*

per 1 Kilo 3 kr.

Ügyvédi iroda.

Van szerencsém a t. cz. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint ügyvédi irodát nyitottam, melyet egyelőre eddigi lakásomon, — felkúlváros 226. sz. — rendeztem be.

Goldberger Jakab,
h. köz- és váltó-ügyvéd.

62

2-3

Advokatur-Kanzlei.

Gefertigter beehrt sich ein P. t. Publikum von der Eröffnung seiner Advokatur-Kanzlei — vorläufig in seiner bisherigen Wohnung: obere Vorstadt Nr. 226 — in Kenntniß zu setzen.

Achtungsvoll

Jakob Goldberger,
Gerichts- und Wechseladvokat.

Ein größeres Quartier

mit oder ohne Stallung und Wagen-Kemise Hauptgasse, Haus No. 12. vom 1. April zu vergeben. 4

47

AUSVERKAUF.

Nachdem ich mein Möbellager gänzlich auflöse, bin ich willens solches zu stark reduzirten Preisen auszuverkaufen, bitte daher Jedermann der billig in den Besitz von Garnituren, Diwans, Chiffons, Spiegel und überhaupt allen in mein Fach schlagenden Gegenständen gelangen will, mich mit seinem Besuche zu beehren.

Eperies 1. März 1877.

Achtungsvoll

56

3-3

Carl Dunkel.
Ungargasse, 171.